Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26007
Copyright: Admont, Benediktinerstift

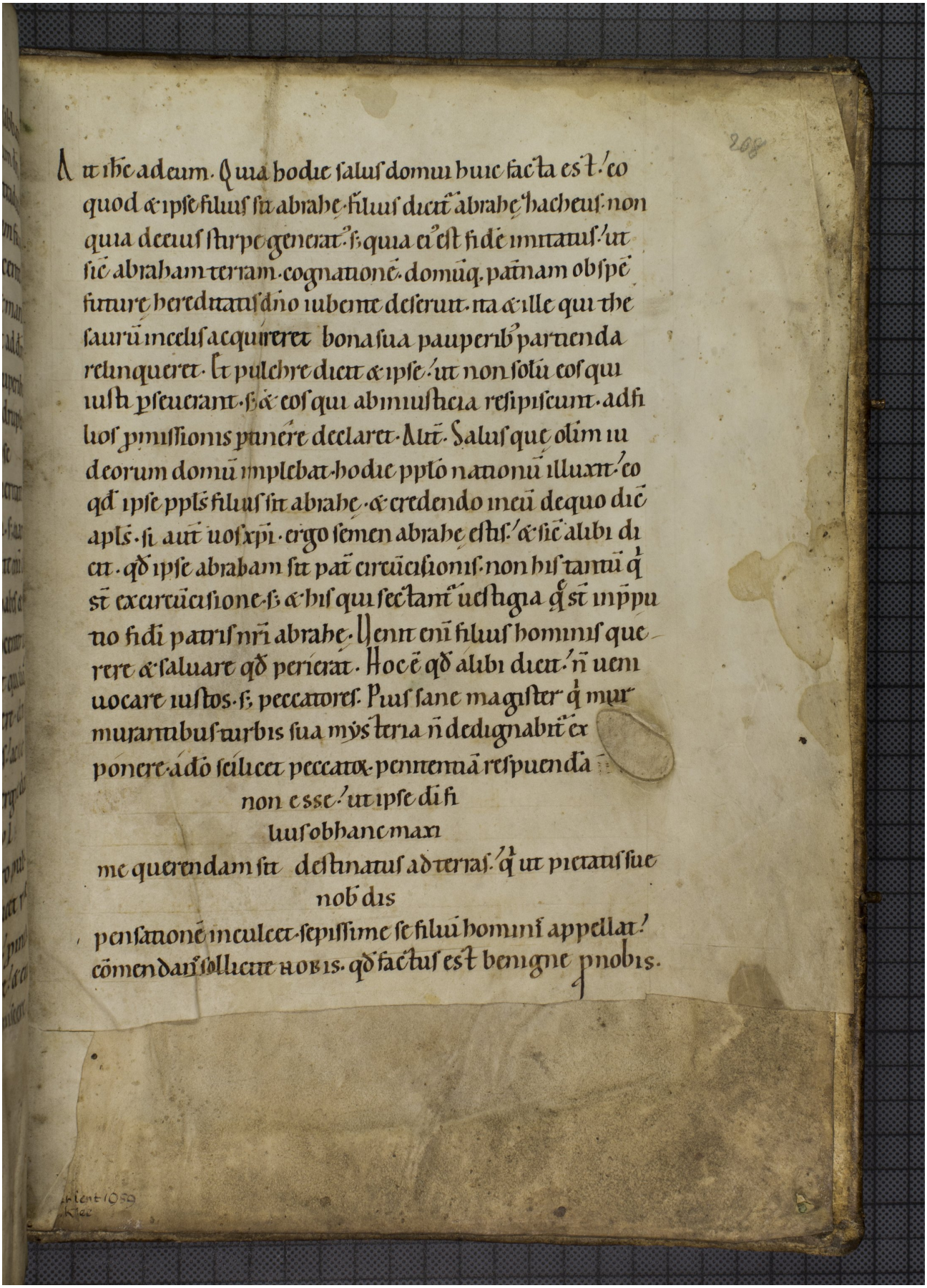

208

Ait ibe ad eum. Quia hodie salus domui huic facta est. eo
quod & ipse filius sit abrahe. filius dicit abrahe habeus. non
quia deeius stirpe generat. s. quia ei est fide imitatus. ut
sic abraham terram. cognatione. domuq. patrnam obspe
future hereditatis dno iubente deseruit. ita & ille qui the
saurū in celis acquirere bona sua pauperib partienda
relinquerit. Et pulchre dicit & ipse. ut non solu eos qui
iusti pseuerant. s. & eos qui ab iniustitia resipiscunt. ad fi
lios pmissionis pinere declarit. Alit. Salus que olim iu
deorum domū implebat. hodie pplo nationū illuxit. eo
qd ipse ppls filius sit abrahe. & credendo meū de quo dic
apls. si aut uos xpi. ergo semen abrahe estis. & sic alibi di
cit. qd ipse abraham sit pat circūcisionis. non his tantū q
sū ex circūcisione. s. & his qui sectant uestigia q sū in ppu
tio fidi patris nri abrahe. Venit enī filius hominis que
rere & saluare qd perierat. Hoc ē qd alibi dicit. ñ ueni
uocare iustos. s. peccatores. Pius sane magister q murmu
rantibus urbis sua mysteria ñ dedignabit ex
ponere. ado scilicet peccatorū penitentiā respuendā
non esse. ut ipse di fi
lius ob hanc maxi
me querendam sit destinatus ad terras. q ut pietatis suae
nob dis
pensationē inculcet. sepissime se filiū hominis appellat.
cōmendans sollicite nobis. qd factus est benigne pnobis.